

Τα κοράκια κατασκοπεύουν το ένα το άλλο

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Οι ερευνητές πιστεύουν ότι τα κοράκια αισθάνονται ότι παρακολουθούνται και μπορούν να υποθέσουν τα κίνητρα άλλων κορακιών.

Τα πουλιά μπορούν επίσης να αισθανθούν πως κάποιο άλλο πτηνό τα παρακολουθεί

Μια νέα μελέτη αποκάλυψε ότι τα κοράκια κατασκοπεύουν το ένα το άλλο και πως μπορούν να αισθανθούν όταν άλλα πτηνά τα παρακολουθούν. Αυτή η συμπεριφορά υποδεικνύει ότι οι γνωστικές ικανότητες αυτών των πουλιών είναι ιδιαίτερα εξεζητημένες.

Σύμφωνα με τον Κάμερον Μπάκνερ, καθηγητή Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου του Χιούστον και συνεπικεφαλής της μελέτης, ένας από τους παράγοντες που ευνόησαν εξελικτικά τους ανθρώπους να μάθουν γλώσσες, να οικοδομήσουν θεσμούς και να αναπτύξουν πολιτισμό, πιθανώς να είναι παρών και στα κοράκια.

Πολλοί φιλόσοφοι και βιολόγοι αποδίδουν αυτή την εξέλιξη στην ικανότητά μας να εικάζουμε τι μπορεί να σκέφτεται ένα άλλο άτομο. Ωστόσο, ακόμα και χωρίς την ικανότητα ομιλίας, οι ερευνητές πιστεύουν ότι τα κοράκια αισθάνονται ότι παρακολουθούνται και μπορούν να υποθέσουν τα κίνητρα άλλων κορακιών.

Ένα παράδειγμα είναι ότι τα πιο αδύναμα κοράκια συχνά κατασκοπεύουν πού κρύβουν τροφή τα πιο κυρίαρχα κοράκια και στη συνέχεια περιμένουν να μείνει αφύλαχτη και να την καταναλώσουν. Τις περισσότερες φορές μάλιστα, το κυρίαρχο κοράκι γνωρίζει ότι παρακολουθείται και προβαίνει σε διάφορα τεχνάσματα, όπως να θάβει την τροφή το συντομότερο δυνατόν, ή να σκάβει πίσω από κάποιο οπτικό εμπόδιο. Στη συνέχεια, μπορεί να αποφεύγει το σημείο αυτό, ώστε να μην τραβά την προσοχή εκεί. Μερικά κοράκια μάλιστα είναι αρκετά έξυπνα ώστε να προσποιούνται ότι σκάβουν μια τρύπα, ενώ διατηρούν την τροφή τους στο ράμφος τους μέχρι να βρουν ένα ασφαλέστερο σημείο.

Οι ερευνητές προσπάθησαν όμως να εξακριβώσουν αν τα κοράκια έχουν επίγνωση του τι πράττουν ή αν πρόκειται απλά για ένα αποτέλεσμα των ενστίκτων τους και άμεση απάντηση σε ερεθίσματα από τα άλλα πτηνά.

Προκειμένου να αποδείξουν ότι τα κοράκια έχουν επίγνωση των πράξεων τους, ο Μπάκνερ και οι συνεργάτες του δημιούργησαν δύο ξεχωριστούς χώρους, που χωρίζονταν από ένα τοίχο με ένα παράθυρο και μία τρύπα-«ματάκι». Όταν το παράθυρο ήταν κλειστό, το ματάκι ήταν ορατό.

Οι ερευνητές προσέφεραν τροφή σε κοράκια και στις δύο πλευρές του τοίχου. Αρχικά, τα παράθυρα ήταν ανοιχτά, και στη συνέχεια κλειστά. Δέκα κοράκια εκπαιδεύτηκαν ξεχωριστά να κρυφοκοιτάζουν μέσα από την τρύπα για να κατασκοπεύουν έναν ερευνητή που έθαβε λίγο τυρί.

Όλα τα κοράκια πλην ενός εκπαιδεύτηκαν με ευκολία να χρησιμοποιούν το ματάκι. Τα εννέα εναπομείναντα κοράκια τοποθετήθηκαν στην περιοχή του πειράματος, ενώ το παράθυρο ήταν κλειστό και το ματάκι ανοιχτό. Ένα megáφωνο στην άλλη πλευρά αναπαρήγαγε ήχους κορακιών, κατά το πρώτο στάδιο του πειράματος.

Ο ανταγωνισμός τους δεν ήταν ορατός, αλλά τα κοράκια, γνωρίζοντας την ύπαρξη της τρύπας, φάνηκαν να συμπεριφέρονται σαν να συμπεράναν ότι κάποιος μπορεί να τα παρακολουθεί. Τα κοράκια έκρυψαν την τροφή τους πιο γρήγορα και καθυστέρησαν την επίσκεψή τους σε αυτό. Η συμπεριφορά ήταν πολύ παρόμοια με αυτό που κάνουν όταν μπορούν να δουν τον ανταγωνισμό τους.

Τα ευρήματα της ομάδας οδήγησαν τον Μπάκνερ στο συμπέρασμα ότι η γνωστική λειτουργία των κορακιών δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απλή συμπεριφορά ενστίκτου.